

ברכת ראש הישיבה

בס"ד, זמן חורף תשפ"ד

אחד המאפיינים של עולם הישיבות, כמעט כולן, הוא העדר עולם שלם של בחינות, בחנים ועבודות חובה, הנהוגות מאוד בעולם האקדמי, ואף חלחלו לעולם מבחני הרבנות. הלימוד בישיבה מציב את הלומד במקום בו הוא חייב לקבוע בעצמו את יעדי הלימוד שלו, ולהעניק תשובה לשאלה האם הוא עמד בהם, והאם הוא הגיע למקום של תלמיד שהגיע להוראה. יש לכך יתרונות רבים, שנוגעים הן ביחס למשמעותה האמיתית של לימדה, ובין ביחס למוטיבציה ללימוד, אך כדרכם של דברים יש לכך גם חסרונות. החיסרון העיקרי הוא פיתוח אחריות לידיעת הנלמד. חכמים לימדו אותנו כי אנחנו צריכים להגיע לכך "...שיהו דברי תורה מחודדים בפין שאם ישאל לך אדם דבר אל תגמגם ותאמר לו אלא אמור לו מיד" (קידושין ל ע"א), ובמקום בו אין בחינות – חסר מניע גדול לחזרה, לסיכום, ושליטה בכל מה שלמדנו. אחד העולמות המתקנים מציאות זו, ואף פותח פתח לאופקים חדשים, הוא עולם כתיבת המאמרים. כתיבת מאמר טוב מחייבת את הכותב לשלוט בנושא בו הוא דן, ולהיות מסוגל להציג אותו כראוי, על גווניו העיקריים. ברם, הוא גם פותח שערים לעולם של יצירה, שהלוא המאמר הנכתב מבטא גם את החידוש שנוצר כתוצאה ממפגש שבין התורה המסורה ובין הלומד. בכל מאמר טוב יש תשובה סמויה לשאלה מהי התרומה הייחודית שנוצרה במפגש הזה, והכתיבה עצמה מטפחת את היצירתיות.

קובץ המאמרים שלפנינו הוא מימוש החזון הזה. הם אכן בנויים משני נדבכים. יש בהם נדבך של סיכום וארגון הנושא שבו דנים; יש בהם גם יצירתיות וחדוש, בדרכה המיוחדת של הישיבה. זוהי זכות גדולה לכל אלה שהשתתפו ביצירת הקובץ, שמהווה כבר מסורת בישיבה – סיום לימוד מסכת בכתביה יצירתית. זוהי גם הזדמנות גדולה להודות לרב מומי פאלוך הי"ו, שקובץ זה לא היה מממש את מטרתו וייעודו בלעדיו.

יהי רצון שהקובץ יעודד הן את הכותבים בו והן אחרים להמשיך בדרך זו, ועל ידי כך יסללו נתיבים נוספים בסוגיות הנלמדות, ונזכה כולנו להארת התורה בדרכנו.

יהי

